

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 464

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 septembrie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
767.	1-5	combustibililor de aviație și procedurile operaționale de alimentare a aeronavelor cu combustibili pe aerodromuri/RACR—AD—FTPCA.....	6
438.		1.005/236/138.929. — Ordin al ministrului finanțelor, al ministrului industriei și comerțului și al ministrului agriculturii și alimentației privind sursele și procedura de constituire, completare și modificare a bazei de date statistice la import.....	6-8

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii

În temeiul art. 4 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, cu modificările ulterioare,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — (1) Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Unitățile care funcționează în subordinea Inspecției Muncii sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

REGULAMENTUL
de organizare și funcționare a Inspecției Muncii

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Inspecția Muncii este organul de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu sediul în municipiul București, prin care se exercită atribuții de autoritate de stat în domeniul muncii, relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă.

(2) Inspecția Muncii are personalitate juridică și este finanțată de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare constituite din comisioane și tarife percepute pentru prestări de servicii, consultanță, asistență de specialitate, precum și din alte surse prevăzute de lege.

(3) În subordinea Inspecției Muncii funcționează în fiecare județ și în municipiul București inspectorate teritoriale de muncă, unități cu personalitate juridică.

Art. 2. — (1) Inspecția Muncii exercită controlul aplicării unitare a dispozițiilor legale în domeniile sale de competență în unitățile din sectorul public, mixt, privat, precum și la alte categorii de angajatori.

(2) Inspecția Muncii are ca principal scop urmărirea îndeplinirii obligațiilor legale de către angajatorii prevăzuți la alin. (1), în domeniul relațiilor de muncă, precum și a celor referitoare la condițiile de muncă, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății salariaților și a altor participanți la procesul de muncă, în desfășurarea activității.

CAPITOLUL II
Atribuții

Art. 3. — (1) În îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 5 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, cu modificările ulterioare, Inspecția Muncii și inspectoratele teritoriale de muncă preiau atribuțiile care revin camerelor de muncă din cadrul direcțiilor generale de muncă și protecție socială, conform prevederilor Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, cu modificările ulterioare, precum și atribuțiile inspectoratelor de stat teritoriale pentru protecția muncii stabilite de Legea protecției muncii nr. 90/1996 și de alte acte normative în vigoare, având următoarele atribuții:

A. Atribuții generale:

a) controlează aplicarea corectă și unitară a legilor și a altor acte normative care reglementează relațiile de muncă, securitatea și sănătatea în muncă, precum și protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite;

b) coordonează, îndrumă metodologic și controlează activitatea inspectoratelor teritoriale de muncă și a unităților înființate potrivit art. 6 alin. (1);

c) reprezintă Ministerul Muncii și Protecției Sociale, ca organ de specialitate, în relațiile de cooperare internațională cu instituții similare;

d) elaborează programele anuale de acțiuni și de inspecție pentru implementarea politicii Ministerului Muncii și Protecției Sociale în domeniu;

e) elaborează metode și proceduri unitare de inspecție a muncii;

f) controlează respectarea criteriilor de încadrare a locurilor de muncă cu condiții deosebite, evidența acestora și modul de realizare de către agentul economic a măsurilor tehnico-economice pentru normalizare;

g) organizează sistemul informațional necesar activității proprii;

h) face propuneri în vederea inițierii și elaborării de proiecte de acte normative în domeniu;

i) organizează și controlează activitatea de pregătire și perfecționare a pregătirii personalului propriu;

j) organizează activitatea de formare a persoanelor cu atribuții în domeniu, angajate la persoanele fizice și juridice;

k) cooperează cu ministerele, cu alte inspecții de specialitate, cu instituții publice sau private și cu reprezentanții partenerilor sociali;

l) gestionează veniturile realizate din consultanță, asistență de specialitate și din alte prestări de servicii, calculate pe bază de tarife, taxe, comision, și alte venituri obținute conform prevederilor legale;

m) controlează în limita competențelor modul de aplicare a prevederilor legale în domeniu, inclusiv la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice;

n) elaborează anual propuneri pentru proiectul bugetului de stat pe care îl înaintează Ministerului Muncii și Protecției Sociale spre aprobare;

o) elaborează bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitatea extrabugetară.

B. Atribuții specifice în domeniul stabilirii și controlului relațiilor de muncă:

a) îndrumă și controlează aplicarea unitară a legislației muncii;

b) organizează activitățile de control și evidență a angajatorilor, a muncii prestate pe bază de contracte individuale de muncă și de convenții civile de prestări de servicii;

c) controlează respectarea legalității privind încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă, precum și a convențiilor civile de prestări de servicii;

d) verifică legalitatea clauzelor înscrise în contractele individuale de muncă, controlează respectarea lor de către angajatori, asigură și urmărește înregistrarea acestora în carnetele de muncă;

e) controlează modul de completare a carnetelor de muncă și condițiile de păstrare a acestora la unitățile din sectorul public, privat și la alte categorii de angajatori;

f) asigură întocmirea și completarea, în termenul prevăzut de lege, a carnetelor de muncă pe care le are în păstrare, precum și evidența acestora;

g) controlează dacă persoanele fizice și juridice respectă prevederile legale privind înregistrarea contractelor de muncă și a convențiilor civile de prestări de servicii;

h) certifică și contrasemnează legalitatea înscrierilor efectuate în carnetele de muncă de către angajatorii cărora li s-a aprobat păstrarea și completarea acestora la sediu;

i) verifică documentele prezentate de angajatori din care rezultă că s-au achitat contribuția către bugetul asigurărilor sociale de stat, contribuția pentru constituirea Fondului pentru pensia suplimentară, a Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, precum și contribuția de asigurări de sănătate, conform legii, și sesizează instituțiile care gestionează aceste fonduri în legătură cu încălcarea prevederilor legale din domeniul lor de competență;

j) ține evidența persoanelor fizice și juridice care datorează comisionul prevăzut de lege pentru păstrarea și

completarea carnetelor de muncă, verificarea și certificarea legalității acestora;

k) verifică și urmărește modul în care sunt calculate sumele virate cu titlu de comision pentru păstrarea și completarea carnetelor de muncă, precum și pentru verificarea și certificarea legalității înregistrărilor efectuate de către angajatori în condițiile legii;

l) controlează modul de întocmire a registrului special de evidență a personalului angajat în baza contractelor individuale de muncă sau a convențiilor civile de prestări de servicii;

m) stabilește procedura de acreditare a societăților comerciale cu obiect de activitate în domeniul evidenței muncii;

n) stabilește metodologia de lucru pentru societățile comerciale care solicită dreptul de păstrare și completare a carnetelor de muncă.

C. Atribuții specifice în domeniul securității și al sănătății în muncă:

a) controlează aplicarea prevederilor Legii nr. 90/1996, ale Legii nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive și ale Decretului nr. 466/1979 privind regimul produselor și substanțelor toxice, precum și ale altor acte normative în vigoare, notificând prin înscrisuri neconformitățile dintre acestea și situația constatată;

b) controlează aplicarea prevederilor legale referitoare la politicile de prevenire bazate pe evaluarea riscurilor;

c) verifică modul de organizare și funcționare a comitetelor de securitate și sănătate în muncă;

d) urmărește respectarea de către persoanele fizice și juridice a condițiilor pentru care s-a eliberat autorizația de funcționare din punct de vedere al protecției muncii;

e) controlează, prin inspectorii de muncă sau prin organisme acreditate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aplicarea dispozițiilor legale referitoare la certificarea produselor, a echipamentelor tehnice și a echipamentelor individuale de protecție importate, din punct de vedere al securității în muncă, la intrarea pe teritoriul național și la comercializarea pe piață a acestora, sau a produselor, echipamentelor tehnice și a echipamentelor individuale de protecție fabricate și comercializate în țară;

f) elaborează metodologia și procedura de verificare a persoanelor fizice și juridice care au ca obiect de activitate prestări de servicii în domeniul protecției muncii;

g) controlează respectarea parametrilor mediului de muncă prin efectuarea de măsurători și determinări proprii sau prin laboratoare de specialitate abilitate;

h) solicită măsurători și determinări în vederea stabilirii categoriilor de salariați care lucrează în condiții deosebite de muncă, realizate prin Centrul de Monitorizare a Unităților cu Risc Profesional sau prin alte laboratoare abilitate;

i) controlează modul de aplicare a măsurilor medicale preventive privind asigurarea stării de sănătate a salariaților expuși la noxe;

j) controlează respectarea legislației privind examenul medical la angajare, adaptabilitatea în muncă și controlul medical periodic;

k) controlează respectarea normelor și dispozițiilor tehnice emise de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de mediu pentru prevenirea bolilor profesionale și creșterea capacității de muncă;

l) controlează respectarea prevederilor legale în domeniul medicinei muncii;

m) controlează respectarea principiilor de ergonomie a muncii și impune luarea de măsuri tehnice și organizatorice

de îmbunătățire progresivă a condițiilor de muncă și de reducere a efortului fizic și psihic;

n) controlează modul în care este pregătit personalul pentru a acorda primul ajutor în caz de accidentare, precum și organizarea și dotarea echipelor de salvatori, pentru situațiile impuse de specificul activității sau prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) pot fi detaliate prin regulamentul de organizare propriu, aprobat prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, la propunerea inspectorului general de stat.

Art. 4. — (1) Inspekția Muncii, prin personalul propriu, poate presta la cererea celor interesați următoarele servicii:

A. În domeniul relațiilor de muncă:

a) asistență de specialitate și consultanță în domeniul relațiilor de muncă;

b) pregătirea și perfecționarea în domeniul evidenței muncii a personalului societăților comerciale care au obținut aprobarea pentru păstrarea și completarea carnetelor de muncă în condițiile Legii nr. 130/1999;

c) consultanță de specialitate pentru constituirea și acreditarea societăților comerciale care au ca obiect de activitate evidența muncii;

d) pregătirea și perfecționarea în domeniul evidenței muncii a personalului ce desfășoară activitate la societățile comerciale care au ca obiect de activitate evidența muncii, acreditate în condițiile legii.

B. În domeniul securității și sănătății în muncă:

a) asistență tehnică la elaborarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale;

b) expertizarea persoanelor fizice și juridice în vederea eliberării autorizației de funcționare din punct de vedere al protecției muncii, a revizuirii autorizației la schimbarea condițiilor inițiale;

c) expertiză și analiză în vederea eliberării autorizației pentru producerea, deținerea, transportul, comercializarea și utilizarea substanțelor toxice și explozive;

d) consultanță privind metodele și mijloacele manageriale de aplicare a prevederilor legislative în scopul normalizării condițiilor de muncă;

e) organizarea cursurilor, consultanță și asistență de specialitate pentru formarea și perfecționarea profesională a personalului cu activitate în domeniul protecției muncii;

f) consultanță și asistență de specialitate la evaluarea nivelului de risc, în vederea stabilirii programelor de prevenire a accidentelor de muncă și îmbolnăvirilor profesionale;

g) organizarea cursurilor de pregătire a evaluatorilor nivelului de risc;

h) consultanță pentru elaborarea instrucțiunilor proprii de securitate și sănătate în muncă;

i) analize, expertize și asistență tehnică privind activitățile specifice sectorului minier și utilizarea materialelor explozive;

j) analiza și avizarea documentațiilor aferente instalațiilor din mediile cu potențial exploziv;

k) măsurători și determinări privind parametrii mediului de muncă prin prelevări de probe, produse și materiale pentru cuantificarea riscurilor de îmbolnăvire profesională sau de accidentare.

(2) Contravaloarea prestațiilor prevăzute la alin. (1) se suportă de beneficiari și constituie venituri ce se gestionează în regim extrabugetar de către Inspekția Muncii.

(3) Pentru prestările de servicii se percep tarife aprobate prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale la propunerea Inspekției Muncii.

Art. 5. — (1) Sumele realizate în regim extrabugetar în condițiile art. 4, potrivit art. 12 alin. (1) lit. a) și b) din

Legea nr. 130/1999, și cele din prestațiile efectuate în baza art. 6 alin. (2) din Legea nr. 108/1999 vor fi administrate la nivelul Inspecției Muncii și se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor de personal, materiale și de capital, fiind repartizate prin bugete de venituri și cheltuieli pentru Inspecția Muncii și unitățile subordonate.

(2) Din sumele realizate potrivit alin. (1) se poate constitui un fond aflat la dispoziția inspectorului general de stat pentru stimularea personalului. Metodologia de acordare a stimulentei se aprobă prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.

Art. 6. — (1) Inspecția Muncii poate înființa, în condițiile prevăzute la art. 3 din Legea nr. 108/1999, unități cu personalitate juridică care efectuează prestații în domeniul său de competență, respectiv:

- a) pregătirea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului propriu al Inspecției Muncii;
 - b) pregătirea și perfecționarea pregătirii personalului din alte sectoare de activitate în domeniul protecției muncii;
 - c) alte tipuri de prestații legate de specificul activității.
- (2) Contravaloarea prestațiilor prevăzute la alin. (1) se suportă de beneficiarii serviciilor.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea Inspecției Muncii

Art. 7. — (1) Inspecția Muncii este condusă de un inspector general de stat.

(2) Inspectorul general de stat reprezintă Inspecția Muncii în raporturile cu autoritățile administrației publice, cu persoane fizice și juridice.

(3) Inspectorul general de stat reprezintă Inspecția Muncii în relațiile cu organismele internaționale în domeniu.

(4) În exercitarea atribuțiilor de conducere inspectorul general de stat are în subordine 2 inspectori generali de stat adjuncți și un Corp de control al calității inspecției.

(5) Inspectorul general de stat și cei doi inspectori generali de stat adjuncți sunt inspectori de muncă.

(6) Până la adoptarea unei legi proprii de salarizare inspectorul general de stat și inspectori generali de stat adjuncți vor fi asimilați ca salarizare cu una dintre funcțiile de execuție pe grade profesionale cuprinse în anexa nr. V și pentru funcția de conducere cu cele din anexa nr. IX/1 poziția 1 și, respectiv, poziția 2 din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările ulterioare.

Art. 8. — Inspectorul general de stat poate delega competențe și atribuții inspectorilor generali de stat adjuncți.

Art. 9. — (1) În cadrul Inspecției Muncii se organizează și funcționează Colegiul Inspecției Muncii, organ consultativ în domeniul de activitate.

(2) Componența și competențele Colegiului Inspecției Muncii se stabilesc de către inspectorul general de stat.

(3) Colegiul Inspecției Muncii se întrunește periodic sub conducerea inspectorului general de stat pentru stabilirea strategiei și dezbaterea problemelor deosebite.

Art. 10. — (1) Corpul de control al calității inspecției verifică modul în care personalul Inspecției Muncii respectă prevederile legale în domeniu.

(2) Competențele, atribuțiile și metodologia de lucru ale Corpului de control al calității inspecției se stabilesc de către inspectorul general de stat.

Art. 11. — (1) Atribuțiile compartimentelor funcționale ale Inspecției Muncii se stabilesc prin regulament de organizare propriu.

(2) Atribuțiile personalului Inspecției Muncii se stabilesc prin fișa postului.

Art. 12. — (1) Inspectoratele teritoriale de muncă subordonate Inspecției Muncii sunt conduse de inspectori-șefi. În exercitarea atribuțiilor inspectorii-șefi au în subordine câte doi inspectori-șefi adjuncți.

(2) Inspectorii-șefi și inspectorii-șefi adjuncți sunt inspectori de muncă.

Art. 13. — În realizarea atribuțiilor sale Inspecția Muncii poate apela la serviciile unor experți sau organisme specializate, urmând ca acestea să fie finanțate și din surse extrabugetare, în condițiile legii.

Art. 14. — (1) Personalul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă este alcătuit din inspectori de muncă și din alte categorii de personal.

(2) Inspectorii de muncă au studii superioare și specializarea necesară pentru realizarea activității de control, conform obiectivelor și atribuțiilor prevăzute de lege, în domeniile relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă.

(3) La alte categorii de personal se încadrează personalul din activitățile economice, financiare, juridice, administrative, al laboratoarelor toxicologice, precum și personalul de deservire.

(4) Salarizarea personalului încadrat în Inspecția Muncii și în inspectoratele teritoriale de muncă se stabilește prin lege. Până la adoptarea unei legi proprii de salarizare personalul Inspecției Muncii va fi asimilat ca salarizare funcțiilor de execuție pe grade și funcții profesionale, conform anexelor nr. V și VIII/2 din Legea nr. 154/1998.

(5) Inspectorii de muncă sunt echivalați cu una dintre funcțiile cuprinse la pozițiile 1—6 din anexa nr. V la Legea nr. 154/1998.

(6) Personalul Inspecției Muncii și al unităților subordonate poate fi stimulat din veniturile extrabugetare realizate și din amenzi aplicate, potrivit legii.

Art. 15. — Personalul inspectoratelor de stat teritoriale pentru protecția muncii și al municipiului București, al camerelor de muncă din cadrul direcțiilor generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București și de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, preluat de Inspecția Muncii, se consideră transferat în interesul serviciului.

CAPITOLUL IV

Inspectorul de muncă

Art. 16. — (1) Inspectorii de muncă sunt independenți față de orice schimbare guvernamentală și sunt încadrați prin concurs sau examen conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Funcția de inspector de muncă poate fi ocupată de persoane cu studii superioare tehnice, juridice, economice, psihosociologice și de medicină a muncii.

Art. 17. — În exercitarea atribuțiilor lor inspectorii de muncă aplică sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare în domeniul de competență.

Art. 18. — (1) Înscrierea la concurs sau la examen pentru funcțiile de conducere din cadrul Inspecției Muncii se face avându-se în vedere, în principal, următoarele criterii:

- a) aptitudini manageriale;
- b) activitatea desfășurată anterior;
- c) capacitate deplină de exercițiu;
- d) să nu fi fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție;

e) să aibă cetățenia română și domiciliul în România.

(2) Metodologia de selecție, angajare, pregătire, definiție și promovare a personalului admis în Inspecția Muncii în urma concursului sau a examenului se stabilește prin regulament de organizare propriu, aprobat prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, la propunerea inspectorului general de stat.

CAPITOLUL V

Conducerea pe niveluri ierarhice a Inspecției Muncii

Art. 19. — În exercitarea atribuțiilor sale inspectorul general de stat emite decizii, metodologii și instrucțiuni.

Art. 20. — Inspectorul general de stat are, în principal, următoarele atribuții:

- a) conduce activitatea Inspecției Muncii;
- b) aprobă încadrarea, promovarea, sancționarea și eliberarea din funcție a personalului din cadrul Inspecției Muncii, al inspectoratelor teritoriale de muncă, la propunerea inspectorilor generali de stat adjuncți și a inspectorilor-șefi;
- c) răspunde de administrarea întregului patrimoniu, cu respectarea prevederilor legale;
- d) exercită atribuțiile delegate de ministrul muncii și protecției sociale;
- e) urmărește realizarea obiectivelor principale ale Inspecției Muncii la nivel național și teritorial;
- f) analizează periodic și ori de câte ori este nevoie, cu inspectorii-șefi, activitatea inspectoratelor teritoriale de muncă;
- g) stabilește măsurile necesare pentru realizarea obiectivelor instituției și pentru aplicarea ordinelor ministrului muncii și protecției sociale;
- h) organizează acțiuni de importanță națională în domeniul securității, sănătății și al relațiilor de muncă;
- i) elaborează anual proiectul de buget de venituri și cheltuieli al Inspecției Muncii, distinct pentru activitățile finanțate de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare, pe care le supune aprobării Ministerului Muncii și Protecției Sociale;
- j) aprobă bugetele de venituri și cheltuieli pentru inspectoratele teritoriale de muncă și pentru celelalte unități subordonate;
- k) organizează și coordonează elaborarea metodologiilor de aplicare unitară a legislației specifice domeniilor de activitate;
- l) aprobă tematicile și programul de pregătire profesională pentru personalul Inspecției Muncii;
- m) întocmește aprecierile personalului din directa lui subordonare;
- n) îndeplinește atribuțiile ce îi revin din actele normative în vigoare și orice alte atribuții stabilite de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Art. 21. — (1) Inspectorii-șefi adjuncți ai inspectoratelor teritoriale de muncă sunt numiți în condițiile legii, prin ordin

al ministrului muncii și protecției sociale, la propunerea inspectorului general de stat.

(2) Atribuțiile și competențele inspectorilor-șefi și ale inspectorilor-șefi adjuncți se stabilesc de către inspectorul general de stat.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22. — (1) Inspecția Muncii preia în administrare de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, pe bază de protocol, clădirile, spațiile și terenurile aferente unde se desfășoară activitățile camerelor de muncă din cadrul direcțiilor generale de muncă și protecție socială și al inspectoratelor de stat teritoriale pentru protecția muncii, precum și toate celelalte bunuri aflate în patrimoniu, necesare desfășurării activității specifice, inclusiv fondurile financiare obținute în regim extrabugetar, existente la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Pentru dezvoltarea activităților proprii autoritățile administrației publice centrale sau locale vor atribui Inspecției Muncii, cu prioritate, în condițiile prevăzute de lege, terenuri, clădiri și spații.

Art. 23. — (1) Sumele realizate în condițiile art. 5, care se gestionează în regim extrabugetar, se păstrează la trezoreria statului și sunt purtătoare de dobândă.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1), neutilizate până la sfârșitul anului, se reportează în anul următor, putând fi folosite în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 108/1999.

Art. 24. — Inspecția Muncii și inspectoratele teritoriale de muncă pot deține un număr de maximum 300 de autoturisme pentru realizarea acțiunilor de control, cu un consum lunar de carburant pe autoturism de 350 litri, o șalupă cu un consum mediu lunar de carburant de 1.500 litri, precum și două ambarcațiuni cu motor, pentru intervenții urgente la accidente de muncă și pentru acțiuni complexe de control, cu un consum lunar mediu de carburant pe ambarcațiune de 350 litri.

Art. 25. — Prevederile prezentului regulament se completează cu orice alte dispoziții ale actelor normative care privesc organizarea, funcționarea și atribuțiile Inspecției Muncii.

ANEXA Nr. 2

UNITĂȚILE

care funcționează în subordinea Inspecției Muncii

1. Inspectoratele teritoriale de muncă — 466 de posturi finanțate din bugetul de stat; 2.500 de posturi finanțate din venituri extrabugetare;

2. Centrul de Monitorizare a Unităților cu Risc Profesional — 20 de posturi finanțate din venituri extrabugetare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea reglementărilor aeronautice civile române referitoare la cerințele privind facilitățile tehnice destinate combustibililor de aviație și procedurile operaționale de alimentare a aeronavelor cu combustibili pe aerodromuri/ RACR—AD—FTPCA

Ministrul transporturilor,

pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor ca autoritate de stat în domeniul transporturilor, în vederea asigurării siguranței traficului aerian pe aerodromuri,

în temeiul art. 11 lit. c) și j) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată prin Legea nr. 197/1998, al. art. 4 lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, al art. 3 pct. 13 și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române — R.A.,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementările aeronautice civile române, referitoare la cerințele privind facilitățile tehnice destinate combustibililor de aviație și procedurile operaționale de alimentare a aeronavelor cu combustibili pe aerodromuri/RACR—AD—FTPCA, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Art. 4. — Direcția generală a aviației civile din cadrul Ministerului Transporturilor și Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A. vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

București, 16 august 1999.
Nr. 438.

*) Anexa se pune la dispoziție celor interesați de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A.

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 1.005/13 septembrie 1999

MINISTERUL INDUSTRIEI
ȘI COMERȚULUI
Nr. 236/15 septembrie 1999

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI ALIMENTAȚIEI
Nr. 138.929/13 septembrie 1999

ORDIN

privind sursele și procedura de constituire, completare și modificare a bazei de date statistice la import

Ministrul finanțelor, ministrul industriei și comerțului și ministrul agriculturii și alimentației,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 382/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 6/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 392/1999 privind controlul valorii în vamă a mărfurilor importate,

emit următorul ordin:

Art. 1. — Baza de date statistice la import se elaborează de Direcția Generală a Vămirilor pentru categoriile de mărfuri din import la care s-a constatat o subevaluare în vamă, pe baza datelor și a

informațiilor obținute din activitatea proprie și a celor furnizate de Ministerul Finanțelor, de Ministerul Industriei și Comerțului și de Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Art. 2. — Baza de date statistice la import se utilizează de autoritatea vamală, cu respectarea metodologiei de control al valorii în vamă a mărfurilor importate, aprobată prin decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor.

Art. 3. — Sursele de constituire a bazei de date statistice la import sunt următoarele:

a) valorile în vamă declarate anterior și acceptate de autoritatea vamală la importul de mărfuri identice, respectiv similare cu mărfurile care fac obiectul bazei de date statistice la import, a căror veridicitate a fost verificată sau asupra cărora nu există suspiciuni privind subevaluarea în vamă;

b) valorile în vamă determinate în urma controlului ulterior efectuat de autoritatea vamală la sediul agenților economici importatori de produse identice, respectiv similare;

c) valorile în vamă stabilite prin decizia luată de autoritatea vamală competentă să soluționeze contestațiile adresate de agenții economici importatori împotriva modului de determinare a valorii în vamă declarate la import;

d) datele comunicate de administrația vamală din țările de export cu care România a încheiat acorduri de cooperare în domeniul vamal, ca urmare a solicitării adresate de Direcția Generală a Vămilelor privind verificarea anumitor operațiuni de export al mărfurilor cu destinația import în România;

e) prețurile de vânzare practicate la exportul cu destinația România, calculațiile de preț al produselor, comunicate de producătorii și exportatorii străini ai acestor mărfuri, din proprie inițiativă sau la solicitarea instituțiilor menționate la art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 392/1999;

f) cotațiile de bursă, prețurile de licitație, prețurile din publicațiile de specialitate, statisticile de export ale țărilor exportatoare de mărfuri care fac obiectul importului în România, alte date și informații utilizate, cu respectarea prevederilor și condițiilor cuprinse la art. 7 și 8 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994;

g) orice alte surse.

Art. 4. — Procedura de constituire, de completare sau de modificare a bazei de date statistice la import este inițiată de Direcția Generală a Vămilelor în următoarele cazuri:

a) la sesizarea oficială privind existența unei subevaluări în vamă sau la propunerea de constituire, completare sau de modificare a bazei de date statistice, formulată de agenții economici importatori sau producători și adresată direct sau prin intermediul asociațiilor de ramură ori de profil din care fac parte, cu condiția ca petiționarul să precizeze motivele și considerentele care au condus la formularea sesizării sau a propunerii sale;

b) la sesizarea sau la propunerea, formulată în aceleași condiții ca cele prevăzute la lit. a), transmisă de oricare dintre instituțiile menționate la art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 392/1999 sau de alte instituții și organisme;

c) din proprie inițiativă, în situația în care, pe baza datelor și a informațiilor obținute din activitatea proprie a Direcției Generale a Vămilelor, se constată existența unei subevaluări în vamă.

Art. 5. — (1) În termen de cel mult 45 de zile de la primirea oficială a sesizărilor sau a propunerilor menționate la art. 4 lit. a) și b) Direcția Generală a Vămilelor le va transmite instituțiilor menționate la art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 392/1999, în vederea analizei necesității de constituire, de completare sau de modificare a bazei de date statistice la import. Aceste sesizări sau propuneri vor fi însoțite de Situația statistică privind valoarea în vamă declarată la importul acestor produse, întocmită de Direcția Generală a Vămilelor în sistem informatizat, precum și de raportul Direcției Generale a Vămilelor privind concluziile sale în urma analizei și verificărilor efectuate.

(2) Termenul de 45 de zile prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit corespunzător numai în cazurile justificate de volumul propunerilor și al sesizărilor primite sau de durata necesară pentru efectuarea verificărilor operațiunilor de import al categoriilor de produse analizate.

(3) Instituțiile menționate la art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 392/1999 vor analiza documentele precizate la alin. (1) și vor transmite Direcției Generale a Vămilelor concluziile privind necesitatea constituirii, completării sau a modificării bazei de date statistice la import, în termen de cel mult 30 de zile de la comunicare. Concluziile vor fi însoțite de datele și informațiile aflate în evidența lor, care au fost luate în considerare la formularea acestor concluzii.

(4) Termenul de 30 de zile prevăzut la alin. (3) poate fi prelungit numai în cazuri justificate, până la finalizarea activității de informare, analiză și verificare a datelor necesare pentru formularea concluziilor.

Art. 6. — În cazul în care concluziile formulate de instituțiile menționate la art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 392/1999 recomandă elaborarea bazei de date statistice la import, Direcția Generală a Vămilelor o va elabora în termen de cel mult 30 de zile de la primirea concluziilor și o va transmite, în cadrul acestui termen, pentru avizare, aceluiași instituții. Termenul de avizare sau de transmitere a eventualelor observații din partea acestor instituții este de cel mult 10 zile de la data primirii bazei de date statistice la import, elaborată de Direcția Generală a Vămilelor.

Art. 7. — În termen de cel mult 10 zile de la data primirii avizului favorabil din partea tuturor instituțiilor menționate la art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 392/1999, Direcția Generală a Vămilelor va transmite baza de date statistice la import direcțiilor regionale vamale din subordine, în vederea aplicării.

Art. 8. — Ministerul Finanțelor, Ministerul Industriei și date statistice la import și pentru aducerea la îndeplinire a Comerțului, Ministerul Agriculturii și Alimentației, precum și dispozițiilor prezentului ordin.

unitățile lor subordonate vor lua măsuri pentru asigurarea de 15 zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al confidențialității datelor și informațiilor cuprinse în baza de

Art. 9. — Prezentul ordin va intra în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro